

HODNOCENÍ AKCE

Akce: Mistrovství Evropy v krátkém bazénu 2015

Termín: 2.12. - 6.12.2015

Místo: Netanya, Izrael

Vedoucí výpravy: Markéta Kaplanová

Trenéři: Vlastimír Perna – reprezentační trenér, Tomáš Baumrt, Jaroslav Strnad, Jaroslava Passerová, Markéta Kaplanová, Štěpán Matek

Zdravotní zabezpečení: Ladislav Vencálek – masér, Jana Minářová – fyzioterapeutka, Tomáš Baumrt - lékař

Závodníci: Simona Baumrtová, Barbora Zavadová, Lucie Svěcená, Tereza Grusová, Petra Chocová, Anna Kolářová, Martina Moravčíková, Barbora Janíčková, Tereza Horáková, Barbora Seemanová, Kristýna Horská, Jan Šefl, Petr Bartůněk, Martin Baďura, Pavel Janeček, Jan Micka, Roman Dmytrijev, Petr Novák, Jakub Tobiáš, Marek Osina, Tomáš Franta

Obecné hodnocení:

Výprava odcestovala do Izraele v pondělí 30.11.2015 z ruzyňského letiště, pouze Jana Minářová odletěla z pracovních důvodů o den později. Před letem všichni absolvovali bezpečnostní pohovor. Prošli všichni, avšak problémy nastaly s plavci doplněnými po VC Brna (ostatní byli uvedeni na seznamu dříve) a s lymfodrenáží, která byla velmi podezřelým objektem. Ta nakonec s námi neodcestovala, ale přes Vídeň dorazila do Tel Avivu a k nám na hotel následující den.

Z letiště jsme byli okamžitě převezeni na hotel, oproti předpokladům byla nakonec celá výprava ubytována společně, a to v Hotelu Residence.

Protože jsme přicestovali později, nebylo už vhodné odjíždět na akreditaci. Ta proběhla druhý den ráno před prvním tréninkem. Stačilo, aby vedoucí výpravy Markéta Kaplanová se všemi pasy vyzvedla akreditační karty, které všem rozdala před bazénem.

Mezi hotelem a bazénem jezdily shuttle busy, avšak po celou dobu ne zcela pravidelně a v rozporu s prohlášeními a ubezpečením pořadatelů na poradě vedoucích týmu. Samotná cesta na bazén trvala podle provozu 15-20 minut, zpět 20-30 minut. Přestože v „jízdním řádu“ byly uvedeny rozvozy i později po ukončení závodů, skutečnost taková nebyla. Hodinu po ukončení půldne bylo obtížné se dopravit zpět do hotelu. V každém autobusu vždy cestoval ozbrojený člen ochranky. Paradoxní bylo, že ani při nástupu ani při vcházení do bazénu nikdo nekontroloval akreditační

karty. Jediná kontrola byla, pokud někdo chtěl jít z tribuny přímo na plochu kolem bazénu. Do autobusu či až na tribunu mohl přijít de facto kdokoliv s čímkoliv. Vzhledem k očekávaným výrazným bezpečnostním opatřením byla realita zarážející.

Plavecké soutěže probíhaly v Izraelském národním centru pro tělesnou výchovu a sport, Wingate Institute. K dispozici byly dva tréninkové bazény 25m, z něhož jeden byl přepažen. Na polovině byly položeny podlahy a prostor byl rozdělen na masážní kóje pro jednotlivé výpravy. Za to si organizátoři zaslouží pochvalu.

Závodní bazén byl rovněž z přepažené desetidrahové padesátky, nad jejíž uzavřenou polovinou byla tribuna pro výpravy. Pro všechny sportovce a realizační tým byl vymezen dostatečný prostor. Rozplavby byly plavány v 10 drahách, semifinále a finále pouze v 8 drahách.

Jedinou nepříjemností bylo, že do prostorů, kde se pohybovali sportovci v plavkách, velmi intenzívně profukovalo a v některých místech byl cítit chlad i pro člověka v dlouhých kalhotách a mikině. Natož pro plavce, který právě vylezl z bazénu.

Za tribunou pro sportovce byly 2 velkoplošné obrazovky a za startovní plošinou jedna. Pro diváky bylo překvapivě málo míst, avšak v průběhu šampionátu se ukázalo, že často ani ta nebyla zcela naplněna. Nejvíce diváku si našlo cestu do hlediště v průběhu svátku Šabat, tedy v pátek odpoledne. Jinak byl zájem o plavání dopoledne velmi malý, odpoledne průměrný (odhadem 70-80% kapacity).

Po celou dobu šampionátu byla k dispozici balená voda, čaj, káva, sušenky, občas ovoce.

Závody probíhaly většinou plynule, občas se přihodil nějaký drobný problém, který by se však na vrcholné evropské akci přihodit neměl - špatně orientovaná vlajka, puštění jiné hymny, opomenutí vyhlášení druhého závodníka na třetí příčce, problémy s manipulací znakařských odrazových listů, spousta přebreptů moderátora ...

Na Mistrovství Evropy padly rekordy šampionátu, rekordy evropské i světové. Navzdory tomu, že nebyla konkurence úplná. Některé federace (Francie, Dánsko, Holandsko, Rusko ...) nevyslali do Izraele ty nejlepší, příp. jen část své špičky.

Čeští reprezentanti po 6 letech nedokázali na „krátké Evropě“ získat medaili. Nicméně se jim podařilo postoupit 11x do finále (9x individuálně, 2x štafety), 5x dokázali vybojovat semifinále + 1x umístění 13. místo v disciplíně 200m ženy, což rovněž považují při 32 účastnicích za umístění odpovídající semifinále. Byly překonány nejlepší letošní výkony, nejlepší osobní výkony, 5 rekordů ČR dorostu a 7 rekordů ČR dospělých. Nejlepších individuálních umístění dosáhli:

Jan Micka – 4. místo 1500 VZ, 7. místo 400 VZ

Barbora Zavadová – 4. místo 400 PZ

Simona Baumrtová – 5. místo 100 Z, 5. místo 200 Z, 6. místo 50 Z

Jan Šefl – 7. místo 200 M

Martina Moravčíková – 8. místo 200 P

Pavel Janeček – 8. místo 400 PZ

O rekordy ČR se zasloužili Jan Micka 3x, Jan Šefl 2x, Pavel Janeček 1x, Martina Moravčíková 1x. O dorostenecké rekordy ČR Barbora Seemanová 2x, Tomáš Franta 2x, Marek Osina 1x.

Přestože čeští reprezentanti nezískali žádnou medaili, což v porovnání s předchozími lety dává obraz neúspěšné účasti, lze najít několik pozitivních momentů:

- 8 z 9 individuálních finálových účastí bylo v olympijských disciplínách
- 11 finále není malý počet
- padly české rekordy dospělých, dorostu a velmi dobře plavala většina mladých plavců, kteří se takové akce účastnili poprvé

Nechci hledat klady za každou cenu, abych našel náplast na bolavou plaveckou duši při absenci medaile, ale považuji za férové se zmínit i o pozitivních stránkách naší účasti v Izraeli.

V průběhu ME onemocněli Pavel Janeček a Petr Bartůněk. Pavel vynechal z tohoto důvodu vynechal disciplínu 200 M, Petr se dva dny léčil v hotelu, aby zvládl svůj prsařský úsek v polohové štafetě.

V pondělí 7.12.2015 odcestovala celá výprava zpět do vlasti, kde přistála krátce po 11 hodině.

Závěr:

Mistrovství Evropy se zúčastnilo 21 reprezentantů. Nedosáhli jsme na pódiová umístění, která se v očích běžné veřejnosti počítají především. Přesto naši plavci zanechali ve Wingate stopu v odpoledních semifinálových a finálových bojích. Povedlo se začlenit nováčky ve výpravě tak, že byli schopni podávat maximální možné výkony a překonávat své osobní rekordy.

Opět se ukázalo, že české plavání dlouhodobě stojí a padá s několika individualitami. Nemáme širokou špičku na evropské úrovni, kdy by „výpadky“ některých byli schopni nahradit svými mimořádnými výkony další plavci. Pokud se těm, od kterých veřejnost očekává útok na medaile nezadaří min. na 100%, pak je celkový výsledek všech vnímán negativně a zapadnou i vynikající vystoupení ostatních. Musíme se smířit s tím, že nejen v plavání, ale v celé české společnosti máme velmi náročné sportovní diváky, kteří očekávají hlavně vítězství, druhé a třetí místo nejhůře. Pouze odborná veřejnost dokáže ocenit i jiná, než medailová umístění.

Všem úspěšným plavcům patří blahopřání k dosaženým výsledkům, rovněž tak i jejich osobním trenérům a podpůrným týmům v klubech a střediscích.

Chci poděkovat také kolegům, členům realizačního týmu za jejich spolupráci, zejména tradičně naši nejvytíženější části, rehabilitační dvojici Jana Minářové a Ladislav Vencálek. Děkuji rovněž Janu Novotnému a pracovníkům sekretariátu za zajištění formalit a pobytu.

Hodnocení vypracoval: Vlastimír Perna – reprezentační trenér

Nový Jičín, 9.12.2015